

15 GODINA EKSCENTRA

1997.

1998.

1999.

2000.

2001.

2002.

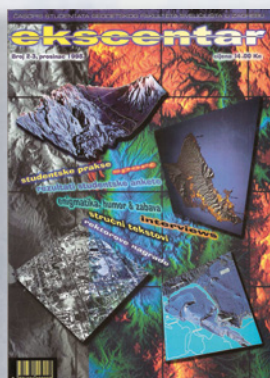
2003.

2004.

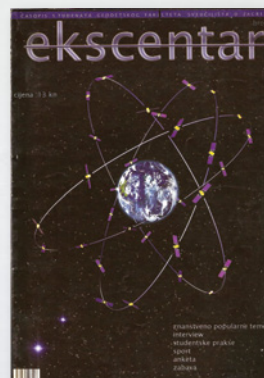
20

1997. - 1999.

Željko Belobrajdić
Almin Đapo
Damir Buljan

2000. - 2001.
Goran Vukšić

2002. - 2004.
Petra Vučica
Domagoj Udiljak

2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012.

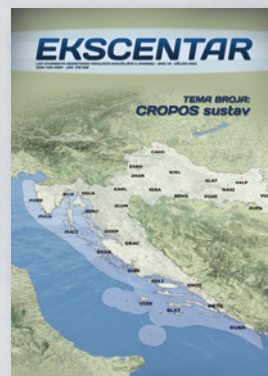
2005. - 2006.
Zoran Strižak

2008. - 2009.
Vedran Tatarević

2009. - 2011.
Matej Varga

2006. - 2008.
Filip Biljecki

Petnaesti je rođendan Ekscentra! Možda za neke i nije neka brojka, ali za nas je velika i izuzetno značajna. Naš malac postaje pubertetlija! Kažu da se od njega puno očekuje i predviđaju mu svjetlu budućnost. Mi, koji trenutno kreiramo rubrike jednog od najprestižnijih studentskih časopisa u našim krugovima, a vjerujem i šire, prije svega osjećamo poštovanje, zahvalnost i ponos. Poštovanje prema našim kolegama koji su potaknuli povratak izdavaštva u studentske krugove Geodetskog fakulteta, zahvalnost prema svima koju su projekt održali do naših dana i ponos pri svakom pogledu na uspješno izdani novi broj Ekscentra.

Ideja o izdavanju studentskog časopisa na Geodetskom fakultetu rodila se u godinama nakon njegovog osamostaljenja, točnije 1968. godine. Tad izlazi prvi primjerak časopisa Rektificirano, ali i trobroj Rektificirano 2, 3, 4. Nekoliko godina nakon toga, 1974. godine, izlazi i peti broj istog lista. Sve do 1984. godine bila je prisutna stagnacija u studentskom izdavaštvu na Geodetskom fakultetu. Te godine studenti ponovno pokreću svoj časopis, Novo Rektificirano. Izdana su dva broja, došle su ratne godine i cijela priča pada u drugi plan. Crtice iz arhivskih primjeraka možete vidjeti u rubrici Vremeplov.

Ponovno buđenje izdavačke djelatnosti među studentima zabilježeno je 1997. godine. Tadašnji urednici spominju neopisivu volju i zanos kojim su krenuli u projekt. Bez trunčice novinarskog znanja, ali s velikim entuzijazmom, uhvatili su se u koštac s pripremom i izdavanjem časopisa studenata geodezije. Ostvareni su visoki ciljevi koji su bili postavljeni pri samom početku kreiranja novog broja, uz veliki angažman i nesebičnu pomoć profesora. Prvi urednici kažu da je Ekscentar za njih predstavljao simbol zajedništva i centar studentskih ideja oko kojeg se nisu okupljali samo studenti, već i ostali koji su bili vezani za Geodetski fakultet. Cilj izdavanja časopisa, kao što mu i samo ime kaže, bio je sagledati stvari iz drugog kuta, s ekscentra. Ideja vodilja bila je da Ekscentar bude, prije svega, studentski časopis u kojem će se, uz uvijek prisutne stručne članke, pronaći i vicevi, intervjui, stripovi i novosti iz studentskog života. Nekako se ova ideja, uz manje oscilacije, očuvala do današnjih dana i 15. broja. Taj, prvi broj Ekscentra, bio je u potpunosti crno-bijel, imao 60-ak stranica i nakladu od 450 primjeraka. Stari studenti odlaze, dolaze nove generacije i tako dolaze i novi urednici. Ta cijela ekipa, čak njih dvojica,

Evo, par riječi od mene...

Časopis Ekscentar predstavlja tradiciju našeg fakulteta koja je opstala zahvaljujući prvenstveno entuzijastima. Neizmjenno mi je drago vidjeti da se ona i dan danas njeguje te da u budućim generacijama postoje mladi ge-

odeti koji su spremni ostaviti svoj trag u našem časopisu.

Kao svojedobni urednik istog, iznimno sam ponosan na svoj doprinos i ovim se putem još jednom zahvaljujem svim osobama koje su mi svojim člancima, istraživanjima, savjetima ili fotografijama pomogle satkati maleni komadić povijesti. Baveći se Ekscentrom, stekao sam mnogobrojna iskustva te sam na jedan drukčiji način upoznao ljude oko sebe, pa čak i sebe samoga. Rad na ovom časopisu nosio je kako dobre, tako i loše strane. Prepreke i kritike pojavljivale su

uspješno je 2001. godine izdala 4. broj, na opće zadovoljstvo svih čitatelja, a posebno njih dvojice.

U naredne dvije godine izlaze 6. i 7. broj, pod voditeljskom palicom urednice i urednika. Kažu da je postajala velika želja, energija i volja kad su se uvalili u avanturu zvanu Ekscentar. Za njih je Ekscentar bio druženje, ideja, kontakt, obaveza, rad i izazov. Ekscentar su maštanja, dani provedeni na petom katu, pisanje, prepisivanje, popravljavanje, dizajniranje... Kažu da osjećaju radost i ponos jer su bili karika u lancu koji se uspješno nastavlja.

Sedmi broj realiziran je tijekom 2005. i 2006. godine. Tadašnji urednik kaže da je vođenje Ekscentra, koliko god primamljivo zvučalo, za sobom nosilo i niz teških okolnosti koje se uvijek pojave kad se najmanje nadate. Nađete se razočarani od strane ljudi koji vas zavlache, izbjegavaju, lažu, kolega koji su pomalo ljubomorni i slično. I to je jedna strana Ekscentra koja je bila prisutna tad, prisutna je i sada, a sigurno će i dalje odolijevati vremenu. Unatoč tome, govori i o onom istom entuzijazmu, motivaciji i želji za učenjem; kako tijekom takvog angažmana svatko od sudionika upozna jedna novi dio svoje osobnosti i svojih mogućnosti koje mu svakodnevno donose mnogo dobra u profesionalno djelovanju.

U lipnju 2006. godine, lidersku ulogu preuzima novi urednik i sa svojom ekipom pristaje na zahtjevan posao: održati tradiciju Ekscentra, uključiti nove mlade snage i dati sve od sebe da časopis studenata Geodetskog fakulteta postane još kvalitetniji i još dostupniji širokom čitateljstvu. Kako i oni tada, tako i mi sada, uz činjenicu da je Ekscentar svojim čitateljima potpuno besplatan, najviše napora ulažemo u potragu za potencijalnim sponzorima i donatorima te prikupljanje kvalitetnih materijala za objavu. Razdoblje u kojem je djelovala ova ekipa bilo je vrlo plodonosno za Ekscentar i tadašnje je uredništvo svakako postavilo visoke kriterije i zahtjeve pred nas koji smo projekt nastavili nakon njih. Usuđujem se reći da je Ekscentar tada poprimio formu koju treba zadržati, ali isto tako nadograđivati i oplemenjivati novim idejama. Visoka stručnost i kreativan dizajn bitne su odlike koje su neupitno pridonijele odluci da, 2007. godine, Ekscentar dobije Posebnu rektorovu nagradu kao priznanje studentima za poseban angažman.

Nakon zlatnih godina nastupio je kratki period, rekla bih, dezo-

se tamo gdje ih se najmanje očekivalo, nije nedostajalo ni neprosparanih noći, ni kucanja na vrata koja su nažalost ponekad ostala zatvorena.

Sve u svemu, nije bilo lako, ali uloženi trud se itekako isplatio godinama poslije. Svi studenti će doći do trenutka u životu kada će morati napisati svoj životopis, a mala stavka sudioništva u stvaranju časopisa sigurno će vas isticati od ostalih, to govorim iz osobnog iskustva.

Toplo se nadam da će ovaj osvrt poslužiti kao mala motivacija pojedincima da se priključe izradi Ekscentra. Garantiram da se uz rad na istom, krije mnogo smijeha, lijepih trenutaka, zabave koji će vam jednog dana ostati podsjetnik na uzbudljivo i nezaboravno doba studiranja.

Potrudite se nastaviti tradiciju na koju ćemo svi biti ponosni.

Lipi pozdrav iz Australije,

Zoran Strižak, glavni urednik 2005. – 2006.

P.S. Očekujen primjerak... ;)

rijetiranosti. U pojedinim trenucima se čak i javljao strah da će Ekscentar utihnuti. Srećom, na inicijativu pojedinih studenata, i to mlađe generacije, izbjegnuto je crni scenarij. 2009. godine izlazi 11. broj! Istina, bio je nešto manji i liti tanji, ali bio je živ!

Glavnu ulogu preuzima student koji je i spasio Ekscentar i udahnuo mu novi dašak svježine. Ekscentar, s trojcem u ekipi i njihovim velikim ambicijama, ponovno vraća svoj stari šarm i postaje još bolji i kvalitetniji. Održana je visoka stručnost i kvaliteta članaka, besprijekoran dizajn i naklada od 3000 primjeraka. Svaki geodetski ured na području RH uz Geodetski list i dalje dobiva primjerak novog broja časopisa studenta Geodetskog fakulteta. Vjerujem da svake godine pogled na naš uradak izmami poneki osmijeh, lijepo sjećanje ili poneki upitnik nad glavom.

U ovoj, 2012. godini, pred nama su se našli novi ciljevi i neke nove ideje. Došlo je do malih kadrovskih promjena te je zahtjevna uloga vođenja Ekscentra pripala meni, što mi je ujedno i velika čast i velika odgovornost. Usušujem se reći da na 15. broju radi najveći broj studenata. Uže uredništvo čini tim od 7, na prvi pogled vrlo različitih ljudi, koji zajedničkim razgovorom, idejama i kreativnošću pokušavaju izvući ono najbolje i to upakirati u misli i članke koji se nalaze pred vama. Budući da je ovaj broj po mnogočemu jedinstven, u njegovu realizaciju uključeno je preko 30 studenata. Odlučili smo u sklopu Ekscentra pokušati riješiti problem manjka stručne prakse tijekom akademske godine. Sad, kad je projekt završen, usušujem se reći da smo u tome i uspjeli. Organizirajući 5 radionica, čiji su rezultati članci Teme broja, uspjeli smo približiti i povezati studente, privatni sektor i djelatnike našeg i drugih fakulteta. Cilj i prvotna ideja studentskih radionica jest angažirati studente na konkretnim terenskim zadacima u kojima će koristiti novu tehnologiju, dostupnu na hrvatskom tržištu.

Ovim putem zahvaljujem tvrtkama koje su nesebično podržale našu inicijativu i ustupili nam svoje instrumente, vrijeme i svoj novac kojim je potpomognuto izdavanje ovog broja. Možda će neki reći: „Ah... To je njima velika reklama!“ Da, reklama im je, ali i primjer razumijevanja težnje da se poveže obrazovni sustav s privatnim sektorom i da se tim povezivanjem poboljša produktivnost cijelog sustava usvajanja novih znanja i tehnologija. Na kraju krajeva, mi studenti izlazimo na tržište rada i postajemo aktivni sudionici geodetskog po-

slovanja, a to sigurno ni za koga nije zanemariva činjenica.

Sljedeća stvar na koju smo kao uredništvo iznimno ponosni jest kontakt s kolegama drugih Sveučilišta u regiji, preko intervjua, osvrta ili pisanja članaka.

U ovom broju težili smo tome da naš časopis učinimo što zanimljivijim i poželjnijim za čitanje. Htjeli smo izbjeći konotaciju da je Ekscentar postao prestručan, jednoličan i pomalo dosadan, dalek studentima te svojevrsni filter za prikupljanje poena u dobro znane svrhe. Ideja Ekscentra od njegovog postanka objavljivanje je, prije svega studentskih radova, što ne pobija njegovu stručnost, već samo teži nekoj ravnoteži da Ekscentar bude jednako zabavan i informativan, koliko i ozbiljan.

Ovim putem i dalje pozivam studente, posebno mlađe, da se uključe u naš rad. Postanite dio nas i iskušajte dio studiranja koji je nešto drugačiji od kolokvija, ispita, predavanja i ECTS bodova. Kod nas je možda malo ležernije, poticajnije i kreativnije. Pišite nam na mail, zaustavljajte nas po faksu ili zovite na mobitel. Vjerujem da svaki sudionik stvaranja 15. broja Ekscentra može ispričati svoju priču, ali to su njihove priče i njihovi dojmovi. Na vama je da stvorite svoju priču, kao što sam i ja stvorila svoju, i mogu reći da mi je velika radost, čast i zadovoljstvo biti dio ovog uspješnog projekta. Sve teške i zamorne stvari, poneke nesuglasice, povlačenja za rukave, poklopljene slušalice ili nerazumijevanje otiđu u neki drugi plan kad je pred nama novi broj, još bolji nego prethodni, i studenti koji su zadovoljni sa sobom zbog posla koji su odradili.

Svaka pohvala mojim kolegama studentima koji su bili marljivi, savjesni, odgovorni i vrlo korektni prilikom izvođenja radionica i općenito kreiranja broja. Okusili su, neki u manjoj, neki u većoj mjeri, što znači timski rad i kako poštivanjem dogovora i zadanih rokova svi zajedno možemo doći do kvalitetnog rješenja.

Neću više duljiti. Ipak je istina, najteže je svom radu donositi sud. Broj je pred čitateljima i svakako će njihovi komentari, primjedbe, pohvale, savjeti i prijedlozi, najbolje pokazati smjer budućeg razvoja našeg i vašeg Ekscentra.

Diana Bečirević,
glavna urednica Ekscentra

Zadovoljstvo je napisati tekst povodom obljetnice inicijative i projekta u kojem ste ranije sudjelovali, ali to zadovoljstvo još je veće kada znate da je netko prepoznao i odlučio nastaviti vaš trud.

Primiti se tog posla odgovoran je zadatak jer malo je studentskih projekata koji su kontinuirani i uspješni kao Ekscentar. Međutim, takav se trud nesumnjivo isplati jer Ekscentar u isto vrijeme, uz dodatnu stručnost, sudionicima daje jedno značajno iskustvo u planiranju, organizaciji, financijama, komunikaciji i ostalim vještinama neophodnim nakon završetka studija. Iz tih razloga apsolutno preporučujem i drugim studentima da se uključe u rad uredništva jer neće pogriješiti u toj odluci, kao što nije nitko do sada.

O samom radu ekipe Ekscentra može se puno napisati. Svako novo

uredništvo donijelo je svoju politiku uređivanja i usmjerenja časopisa, no mnoge stvari, koje nema smisla nabrajati, ostale su zajedničke, ali svakako je neophodno istaknuti jedan važan faktor koji je značajno pridonio kontinuiranosti i uspjehu Ekscentra, a to je entuzijazam.

Kada smo prije pet godina kolege iz tadašnjeg uredništva i ja pripremali sličan prilog koji je tada obilježavao deset godina izdavanja, kontaktirali smo prethodne sudionike projekta da napišu mali osvrt. Unatoč tome što je prošlo puno vremena od njihovog angažmana, kod svih smo naišli na entuzijazam koji nas je poprilično iznenadio, no upravo je entuzijazam ono što pokreće Ekscentar, a ujedno i njegov najljepši dio.

Na kraju, koliko je god bitno osvrnuti se na 15-godišnju prošlost časopisa, toliko je potreban i pogled prema naprijed, stoga trenutnom uredništvu želim puno sreće u radu, a Fakultetu još više takvih projekata.

Filip Biljecki, glavni urednik 2006. – 2008.